

bugyellárisok és könnyen kerülnek elő belőlük az ötvenezresek irodalomra is.

Négy óra huszonöt perc. A városatyák türelmetlenek. Itt is, ott is felhangzik a taps, mint a hosszúra nyúló színházi felvonások közben.

— Négykor kezdődik a közgyűlés — kiálta valaki harsány hangon —, lehelne már kezdeni. Türelmetlenül lesi mindenki a bizottsági terem ajtaját. Jön-e már a főispán?

Félő. Fölpattan a bizottsági terem ajtaja és bevonul a főispán. A városatyák halkán megéltézik. A főispán elfoglalja a helyét az elnöki emelvényen, helyükre ülnek a tanács tagjai és a polgármester is.

— Azért jöttem ilyen későn — szól oda a főispán a hűen strázsáló Kormányos Benőhöz —, mert akartam még egy kis alkalmat adni a korteskedés kiérlelésére. Hadd szórakozzék a publikum.

— Megnyitom a közgyűlést. A napirend szerint következik a polgármester havi jelentése.

Pávó Ferenc már olvassa is, de senkisémmel figyel a felsorakoztatott adalokra. A teremben halk moraj zúg, izgatott atmoszférában beszélgetnek a városatyák.

Négy óra harmincöt perc. Pávó Ferenc leül. Következik a főjegyzői tisztség választás utján való beöltése — konferálja be a nagy aktust a főispán, majd elmondja, hogy az állásra ötten pályáztak, de Pávó Ferenc bejelentette, hogy visszalép.

— A jelölt bizottság a következő sorrendben ejtette meg a kandidálást:

Első helyen dr. Tóth Bélát (éljenzés), második helyen dr. Gaál Endrét (Bokor Pál éljen kiált), harmadik helyen Hegedűs Antalt és negyedik helyen — Pávó Ferenc visszalépése következtében — Bárdoss Bélát jelölte.

Kormányos Benő hirtelen átnyújtja az ívet. A főispán beléje pillant és — elrendeli a névszerinti ltkos szavazást. Kinevezi a szavazatszedő bizottságokat, az első bizottság Szendrey tanácsnok elnökletével a tanácssteremben szedi a voksokat az A—N betűig, a második Turóczy főjegyző elnökletével a közgyűlési teremben O—Z-ig és ő szedi a tisztviselők szavazatait is.

A főispán a szavazás lezárásáig felfüggeszti az ülést.

Négy óra negyven perc. A harc legkomolyabb része most kezdődik. Mindenki elhagyja a helyét és vagy a szomszédos tanácssterembe nyomul, vagy pedig az elnöki emelvény köré tömörül. A kortesek most végzik munkájukon az utolsó simításokat. Ott állnak az urnák mellett és figyelik a szavazókat, ki milyen cédulát dob az urnába, mert a cédulák különbözők, elárulják kívülről is a belső tartalmat. Sokan azonban óvatosak. Kézrel irt cédulával szavaznak.

Négy óra ötven perc. A tanácssteremben befejezték a szavazást. Megkezdődik a szavazatok összeszámlálása. Szendrey Jenő egymás után olvassa a neveket és majdnem mindenki jegyzi.

— Tóth Béla vezet — hallatszik minduntalan. Eredmény: Tóth Béla kapott 66, Gaál Endre 19, Hegedűs Antal 7 szavazatot.

Időközben a másik urna is megtelt. Már ott is számlálnak és ott is Tóth Béla vezet.

Öt óra. A főispán megnyitja az ülést és kihirdeti a végeredményt.

— Tóth Béla 131, Gaál Endre 47 és Hegedűs Antal 12 szavazatot kapott, tehát Tóth Bélát szótöbbséggel megválasztott főjegyzővé nyilvánítom és fölkérem Várhelyi József, Ujj József, Pálfi Dániel, Korom Mihály és Kormányos Benő urakat, szíveskedjenek az új főjegyző urat meghívni a közgyűlésre.

A küldöttség elvonul, az arcok az ajtó felé fordulnak, amelyen keresztül néhány perc múlva a terembe lép dr. Tóth Béla. Harsány éljenzés. Azok éljenzik legjobban, akik ellene korteskedtek.

Az új főjegyző leteszi a hivatalos esküt és feszes testtartással hallgatja végig a főispán üdvözlő beszédét. Majd ő kezd beszélni. Megköszöni a közgyűlés bizalmát és igéri, hogy igyekezni fog azt meg is tartani.

Lelkes éljenzés. Az új főjegyző fölmege az emelvényre, kezét fog a gratulálókkal és leül

a főispán mellé, Taschler Endre elárvult helyére.

Öt óra tíz perc. A főispán bejelenti, hogy

A Tábla fölmentette a zsarolás vádját alól dr. Léderer Dezsőt.

Emlékeztet még a nyilvánosság előtt az a bűntény, amely egy régi, még a szerbek megszállása idejére nyúlik vissza, és amelynek középpontjában dr. Léderer Dezső ujszegedi tisztiorvos áll. Most az ítélőtábla mondotta ki, hogy *bűncselekmény ebben az egész ügyben nincs és fölmentette a vád alól a tisztiorvost.*

Zsarolás és hamis vád bűntette miatt emelték vádat az orvos ellen. Az ügy előzményei arra az időre nyúlnak vissza, amikor a szerbek tartották megszállva Ujszegedet. Ebben az időben dr. Léderer egy gyermekocskit adott *Novobratzki* szerb ezredorvosnak. Az ujszegedi orvos kijelentése szerint ezt a kocskit vagy halezert koronáért, vagy pedig megfelelő értékű gyógyszerért adta el. Ezzel szemben a szerb orvos *nem adott ellenszolgáltatásként semmit sem.* 1922-ben történt azután az, hogy a szerb orvos felesége is vissza akart utazni férjéhez Szerbiába apjától, mivel apja szegedi polgár, *Lendvai Vilmos* biztosítási tisztviselő.

Léderer ezt megtudta és bejelentette, hogy a kocsiért még nem kapott semmit. Erre azután

következnek a tanácsai előterjesztések. Mivel azonban nagy zaj támad a teremben — a választó hadak és a karzatok közönsége vonul el — öt percre ismét felfüggeszti az ülést.

az ezredorvosnét a határról visszahozták Szegedre azzal, hogy csak akkor hagyhatja el az ország területét, ha megfizeti Léderernek tartozását. *Novobratzki* ezt ki is fizette és eldözt Szegedről. Előbb azonban följelentette Léderert zsaroláért, illetve hamis vád miatt, azzal, hogy ő annak idején ajándékba kapta a gyermekocskit. A törvényszék bűnösnek mondotta ki az orvost és mérlegelve az enyhítő körülményeket, hárommillió korona pénzbüntetésre ítélte.

Most került azután az ügy felebbezés folytán a szegedi ítélőtábla elé. *A Tábla fölmentette dr. Léderer Dezsőt mindkét vád alól*, mert a lefolytatott bizonyításból megállapította azt, hogy az orvos *nem ajándékként adta a gyermekocskit a szerb ezredorvosnak*, hanem megfelelő ellenszolgáltatást kért. Mivel pedig sem köszért, sem pedig pénzt nem kapott, de a szerb megszállás alatt ezt nem is kérhette ismételtelen az ezredorvostól, *jogában volt megtenni följelentését Novobratzki ellen. Így nem áll meg sem a zsarolás, sem pedig a hamis vád bűntette.*

Szerelem egy fegyenc és egy fiatal asszony között.

Megvesztegetés büntette a szerelem miatt.

Igen érdekes megvesztegetési bűntény került szerdán délelőtt a szegedi törvényszék Vildtanácsa elé. Börtönőrök és egy egyszerű asszony állottak a törvényszék elé, de az ügy hátterében egy szolid és szinte platói-szerelem húzódott meg. Egy hat évre elítélt fogoly, aki időközben a tébolydába került, mialatt a Csillagbörtönből átkísérték minden reggel abba a gyárba, ahol dolgozott, beleszerelt egy fiatal asszonyba, akivel sohasem beszélt és akit csak az ablakon keresztül látott. A szerelmesek, a szabad asszony és a bezárt férfi levelezni kezdtek és végül szerdán a törvényszék elé került a platói-szerelem.

Dombaszögi Ferenc évekkel ezelőtt került be a Csillagbörtön falai közé, jogerősen hat évi börtönrre ítélték. A szerencsétlen ember nem tartozott a megszokott börtöntöltelékek közé, egy szerencsétlen vélelven hevületben botlott meg az egyenes uton. Évekig lakott a szűk börtön falai között, ahol semmi kifogás nem merült föl ellene és ezért a börtönigazgatóság megengedte neki, hogy enyhüljön sorsa, hogy a börtön mellett Slavónia-bulorgyárban dolgozzon. A szerencsétlen embernek valóságos megváltás volt ez az új helyzet, amikor is már inkább munkásnak kezelték, mint fegyencnek. Itt történt azután az, minden reggel pontosan hat órakor őt is átkísérték a börtönből a szomszédos gyárba és az este beálltával ugyancsak börtönőrök kísérték vissza a Csillagbörtönbe.

Egy enyhe, szelíd tavaszi este történt, hogy a Téglyár ucca egyik házában ablakából kinézett egy fiatal szőke asszony, *Tandari Sándorné*. A szerencsétlen fiatal fogoly hosszan visszanézett az ablakba. Azontul minden este ott volt az ablakban a fiatal asszony és minden este sokáig visszanézett a fogoly. Egyik este azután egy levelet dobott el a fogoly az ablak alatti. Szerelem kezdődött anélkül, hogy a két ember beszélt volna egyszer is egymással.

A szerelem tovább folytatódott. A fogoly most már két börtönőrrel lépett összeköttetésbe. Szép, szerelmes leveleket írt a fiatal asszonynak és a két börtönőr felváltva el is vitte azokat a Téglyár uccába. A fiatal asszony pedig borral és pénzzel hálálta meg a börtönőrök szíveskedését. Az ügyészség ezután megvesztegetés bűntette miatt emelt vádat a két börtönőr és a fiatal asszony ellen.

A vád úgy szólt, hogy *Molnár Antal* és *Hajnal Ferenc* börtönőrök egy-egy liter borért és fejkenként ötszázezer koronáért vállalták a szerelmes levelek kézbesítését. A két börtönőr

előadta a mai fő tárgyalás alkalmával, hogy csak szíveskedéssel vitték el a leveleket a szomszédba és ezért nem fizette meg őket senki.

Tandari Sándorné pedig kijelentette, hogy ő sem érzi bűnösnek magát, nem vesztegetett meg senkit, *csupán ajándékot adott*, erre pedig mindenkinek joga van.

— *Nem törődöm én már azzal az emberrel — mondotta, — elcsavarta a fejemet...*

— *Hidda is volna már — válaszolt az elnök, Dombaszögi már az elmeorvóintézetben van.*

A törvényszék ezután kihirdette ítéletét, amely szerint bűnösnek mondotta ki a két börtönőr és egyenként kétszáz ezer korona pénzbüntetésre ítélte őket. *Tandari Sándornét pedig fölmentették a vád alól*, mivel beigazolódott az, hogy csak a levelek kézbesítése után adta a bort, majd később a pénzt.

— *Nem tehelek róla, elcsavarta a fejemet — mondta az ítélet után is az asszony. Nem is akarok már róla tudni... Idekerültem miatta a bíróság elé...*

A szerencsétlen fogoly pedig a szelíd szerelem után most már az elmeorvóintézetbe került.

Várkonyi Mihály-val

Nézzük meg a Niagarát, Édes!!!

pénteken és szombaton

a Korzó Moziban.

Szőke Helén női divatterme

(Kálváriaút). Elsőrendű angol és francia munkák, jutányos árak.

VÉTKEZIK, aki nem a Back-koserétteremben étkezik. Szegediek találkozó helye.

BUDAPEST, VI., HAJÓS-UTCA 12. SZÁM (Opera-műgyűjtő).